

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาวิจัย มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานด้านศิลปะของ สรพงษ์ สีมธุ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการศึกษาประวัติชีวิตของสรพงษ์ สีมธุ ในประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เพื่อเป็นพื้นฐานในการที่จะทำความเข้าใจเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานศิลปะของ สรพงษ์ สีมธุ โดยสามารถสรุปวิธีดำเนินการศึกษาได้ดังต่อไปนี้

การศึกษาประวัติชีวิตของ สรพงษ์ สีมธุ จะใช้วิธีการศึกษาภาคเอกสาร การสัมภาษณ์และการสังเกต โดยการรวบรวมข้อมูลภาคเอกสารนั้น จะเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นของเอกสาร ข้อมูลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับตัวของศิลปิน เช่น ประวัติการแสดงผลงาน รางวัล และบทสัมภาษณ์ ส่วนการสัมภาษณ์จะใช้วิธีการสัมภาษณ์ทั้งแบบเป็นทางการ และไม่เป็นทางการ โดยในส่วนของ การสัมภาษณ์แบบเป็นทางการจะอาศัยเครื่องมือ คือแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมาเองมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การสังเกตจะใช้วิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วม ซึ่งจะใช้วิธีการสังเกต ซักถาม และจดบันทึก ในการวิเคราะห์ข้อมูลจะนำข้อมูลทั้งหมดที่ได้กล่าวมาแล้ว นำมารวบรวมและเรียบเรียง เปรียบเทียบข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องตามความเป็นจริง แล้วนำมาวิเคราะห์เนื้อหา นำเสนอในรูปแบบของความเรียง

ในส่วนของการศึกษาประวัติผลงาน และการสร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปะของ สรพงษ์ สีมธุ นั้น จะใช้วิธีการศึกษาภาคเอกสารมีการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ การถ่ายภาพ มีการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการเก็บข้อมูลภาคเอกสาร เกี่ยวกับผลงานศิลปะ และภาพถ่ายผลงานศิลปะของ สรพงษ์ สีมธุ เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอในรูปแบบของความเรียงและภาพถ่าย

สรุปผลการศึกษา

ในการศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานศิลปะของสรพงษ์ สีมธุ จะสามารถสรุปผลของการวิจัยได้เป็น 2 ตอน ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาดังต่อไปนี้

ก. ประวัติชีวิตส่วนตัว สรพงษ์ สีมธุ เกิดเมื่อวันที่ 5 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2518 ปัจจุบันอายุ 31 ปี เป็นคนแพร์โดยกำเนิด สิ่งแวดล้อมส่วนใหญ่ในชีวิตเป็นสังคมชนบท สรพงษ์มีอุปนิสัย

ส่วนตัวเป็นคนเรียบง่าย ชอบทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเองมาโดยตลอด มีความเชื่อมั่นในตัวเองค่อนข้างสูงและมีความมานะเพียรพยายามในการทำสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยตัวของตนเอง

ข. ประวัติครอบครัว สรพงษ์เป็นบุตรชายคนโต มีน้องชายร่วมสายเลือดอีก 1 คน มีบิดามารดาประกอบอาชีพทำนา ทำสวน และค้าขายเล็กๆ น้อยๆ จากการศึกษาพบว่าปัจจัยทางด้านครอบครัวไม่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของสรพงษ์เลย

ค. การดำเนินชีวิตประจำวัน สรพงษ์ สีชมพู ใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ สรพงษ์มีการดำเนินชีวิตที่เรียบง่าย ด้วยความที่เขามีนิสัยสันโดษ ไม่ค่อยยุ่งเกี่ยวกับใคร ตลอดจนไม่เป็นคนที่หวัดเหวี่ยง คี๋มสุรา สรพงษ์จึงใช้เวลาในแต่ละวันสร้างสรรค์ศิลปะได้อย่างเต็มที่ไปกับการเขียนภาพ และผลิตอุปกรณ์สำหรับการเขียนภาพ เช่น กรอบรูป ขาหยั่งตั้งรูป เป็นงานอดิเรก สรพงษ์ใช้เวลาที่มีอยู่อย่างคุ้มค่าไปกับการผลิตผลงานอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

ง. ประวัติการศึกษาและการทำงาน สรพงษ์ สีชมพู จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนพิริยาลัย จังหวัดแพร่ ในสายวิทย์ – คำนวณ และจากการศึกษาพบว่าจากจุดนี้เองที่เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญในชีวิตของสรพงษ์ เมื่อสรพงษ์ต้องตัดสินใจเลือกเข้าสอบโควต้าในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เขาจึงตัดสินใจเลือกคณะจิตรศิลป์เพียงคณะเดียว และนี่เองส่งผลให้เขาได้ก้าวเข้ามาเรียนศิลปะอย่างเต็มตัวในสาขาจิตรกรรมในปี พ.ศ. 2535 ซึ่งมีการเรียนการสอนที่เน้นไปในเรื่องของงานปฏิบัติงานศิลปะ โดยตรง และจบการศึกษาเมื่อปี พ.ศ. 2541 ใช้ระยะเวลาในการศึกษาถึง 6 ปี ทั้งนี้เนื่องจากในช่วงวัยนักศึกษา เขาได้เดินทางไปรับงานเขียนรูปยังต่างจังหวัดเป็นเวลานานนับแรมเดือน จนกระทั่งถึงจุดหักเหเมื่อมีชายชาวต่างประเทศผู้หนึ่งมาว่าจ้างเขาให้เขียนรูปที่หาดป่าตอง จังหวัดภูเก็ต ซึ่งเป็นจิตรกรชาวเยอรมันและได้แสดงงานศิลปะที่ประเทศญี่ปุ่นกับเพื่อนศิลปินของเขา โดยจิตรกรผู้นี้ได้เดินทางเสาะหาคนผู้ซึ่งสามารถเขียนงานเลียนแบบงานศิลปะของเขาให้เหมือนได้มากที่สุดหรือที่เรียกว่า Reproduce และเขาพึงพอใจในผลงานของสรพงษ์เป็นอย่างยิ่ง และสรพงษ์ได้รับค่าจ้างเป็นเงินจำนวนหนึ่ง และยังได้รับไวน์ 1 ขวด เป็นสินน้ำใจ ซึ่งจิตรกรท่านนั้นถึงกับเอ่ยปากชมว่าสรพงษ์สามารถทำได้ดียิ่งกว่าผลงานของเขาเองเสียอีก และทำให้สรพงษ์ตระหนักได้ว่าเขาก็คงสามารถสร้างสรรค์ผลงานศิลปะได้ดีไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าใคร และนี่เองเป็นการจุดชนวนให้สรพงษ์หันมาทุ่มเทกับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของเขาเองขึ้นอีกครั้ง ในที่สุดสรพงษ์ก็ได้ตัดสินใจกลับไปอยู่ภูมิลำเนาเดิมที่จังหวัดแพร่เพื่อเริ่มต้นทำงานศิลปะอย่างเต็มที่

จ. ประสบการณ์การสร้างสรรคงานศิลปะ สรพงษ์ สีชมพู มีประสบการณ์การทำงาน

ศิลปะอย่างต่อเนื่องนับจากได้ย้ายมาจากจังหวัดภูเก็ต โดยเขาได้เก็บตัวสร้างสรรค์งานศิลปะที่จังหวัดแพร่เป็นเวลา 2 ปี และได้ตัดสินใจกลับมาอยู่ที่จังหวัดเชียงใหม่อีกครั้ง โดยมีการสร้างสรรค์งานศิลปะอย่างสม่ำเสมอและมีการแสดงศิลปะอย่างต่อเนื่องเป็นเวลานานเกือบ 10 ปี จนถึงปัจจุบัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานด้านศิลปะของ สรพงษ์ สีชมภู แบ่งผลการศึกษาดังนี้

ประวัติชีวิตของสรพงษ์ สีชมภู

จากการศึกษาพบว่าชีวิตของสรพงษ์ สีชมภู มีความสัมพันธ์กับการสร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปะเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นชีวิตส่วนตัว การดำเนินชีวิตประจำวัน การศึกษา และความมุ่งมั่นตั้งใจในการสร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปะออกอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นสิ่งแวดล้อมต่างๆ รอบ ๆ ตัวของสรพงษ์ที่มีผลต่อการสร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปะ และลักษณะของผลงานด้านศิลปะอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2532) ที่กล่าวว่า สิ่งแวดล้อมจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมในการแสดงออกของมนุษย์ ครอบคลุม การศึกษา กลุ่มเพื่อน กลุ่มอาชีพ การสื่อสาร ศาสนา การทำกิจกรรม และฐานะทางเศรษฐกิจ ความสัมพันธ์ของชีวิตศิลปินที่ปรากฏในการสร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปะ และผลงานก็สามารถอภิปรายได้ดังต่อไปนี้

ก. ชีวิตส่วนตัว จากการศึกษประวัติชีวิตส่วนตัวของ สรพงษ์ สีชมภู พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปะมีอยู่หลายสิ่งด้วยกัน เช่น การที่ สรพงษ์ เป็นคนเหนือโดยกำเนิด และได้ใช้ชีวิตอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เป็นศูนย์รวมของแหล่งวัฒนธรรม ล้านนา ทั้งยังมีความเจริญทางด้านวัตถุอีกต่าง ๆ มากมาย จึงทำให้ สรพงษ์ มีความสนใจในสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ล้อมรอบตัว ซึ่งมักจะปรากฏอยู่ในผลงานศิลปะของเขาโดยตลอด และจากพื้นฐานครอบครัวที่มีความเป็นอยู่ที่เรียบง่ายจึงทำให้ สรพงษ์ชอบประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง จนทำให้ สรพงษ์มีความสามารถในการเชิงช่างติดตัวมาด้วย ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการสร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปะของ สรพงษ์ มาจนถึงปัจจุบัน

ข. ครอบครัว ครอบครัวของ สรพงษ์ สีชมภู จะมีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปะน้อยมาก โดยเฉพาะในระยะเริ่มแรกของการทำงานศิลปะ บุคคลภายในครอบครัวไม่ค่อยให้ความสนใจในการทำงานศิลปะของสรพงษ์มากนัก จนกระทั่งสรพงษ์ได้รับรางวัลศิลปินดีเด่นจาก

การแสดงศิลปกรรม 14 ตุลา วันประชาธิปไตย จึงเริ่มมีความเข้าใจและยอมรับในการทำงานศิลปะของสรรพงษ์มากขึ้น

ก. การดำเนินชีวิตประจำวัน จากการศึกษาพบว่า สรรพงษ์ สีชมพู มีการดำเนินชีวิตประจำวันที่มีระบบ มีระเบียบ มีการวางแผน และการจัดสรรเวลาได้เป็นอย่างดีมาก จึงทำให้สรรพงษ์สามารถรับผิดชอบหน้าที่ทุกอย่างได้เป็นอย่างดี ซึ่งอาจมีปัจจัยประกอบมาจาก การที่สรรพงษ์ไม่เป็นคนที่เที่ยวเตร่ ไม่ดื่มสุรา ส่วนใหญ่จะใช้เวลาไปกับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่บ้านของตน จึงทำให้สรรพงษ์สามารถสร้างสรรค์ผลงานศิลปะได้อย่างต่อเนื่องและอย่างเต็มที่

ง. การศึกษาและการทำงาน การศึกษาทางด้านศิลปะในอดีตของสรรพงษ์ สีชมพู เป็นลักษณะการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นจึงอาศัยการทดลองค้นคว้าหาเทคนิคใหม่ ๆ ในการสร้างสรรค์ผลงานทางด้านศิลปะ ประกอบกับเป็นคนที่มีความขยันในการสร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปะ ซึ่งทำให้สามารถเรียนรู้และพัฒนาผลงานศิลปะของตนเองได้เร็วและมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น การศึกษาในอดีตนี้จะสอดคล้องกับเป้าหมายสำคัญของการศึกษาทางด้านศิลปะที่ สดกฤษณ์ ศรีบุรี (2537) ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนศิลปะเพื่อเข้าถึงเนื้อแท้ แก่นสาระ หรือธรรมชาติของวิชาศิลปะ เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ ได้มีโอกาสสำรวจ ทดลอง และหาประสบการณ์ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบศิลป์ และความงาม ได้โดยอาศัยการฝึกทักษะต่าง ๆ ในการปฏิบัติกิจกรรมศิลปะในแขนงต่าง ๆ การศึกษาทางด้านศิลปะในอดีตของสรรพงษ์ สีชมพู จะเน้นที่การสร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปะเป็นหลักและมีลักษณะการสร้างสรรคผลงานแบบศิลปิน คือ ใครที่มีความรู้ลึกนึกคิดอย่างไรก็ทำไปตามความรู้สึกนั้น การเรียนในลักษณะนี้มีความมุ่งหวังที่จะให้ผู้ที่จบการศึกษาออกไปเป็นศิลปิน แต่เนื่องจากสังคมทั่วไปยังไม่ให้ความยอมรับกับอาชีพนี้มากนัก จึงทำให้ผู้ที่ศึกษาด้านนี้ต้องหันไปประกอบอาชีพที่แตกต่างกันไปตามความสามารถของตน ซึ่งสรรพงษ์ สีชมพู ได้มีโอกาสไปทำงานเป็นช่างเขียนภาพตามสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่มีนักท่องเที่ยวต่างชาติให้ความสนใจในงานศิลปะ แต่ในที่สุดเขาตระหนักได้ว่าเขามีความสามารถมากกว่านี้จึงได้ตัดสินใจหันมาทุ่มเทสร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปะ โดยนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาและการทำงานมาพัฒนาเป็นผลงานตามที่เขาคต้องการ

จ. ประสบการณ์ในการสร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปะ ประสบการณ์ของสรรพงษ์ สีชมพู ไม่ว่าจะเป็นการแสดงผลงานศิลปะ หรือจากการส่งผลงานเข้าประกวด เป็นกิจกรรมที่สำคัญอย่างหนึ่งของผู้ที่ศึกษาหรือทำงานด้านศิลปะ ที่จะสามารถประเมินผลงานการสร้างสรรคศิลปะของตนเองได้ในระดับหนึ่งว่าเป็นที่ยอมรับของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ หรือสังคมหรือไม่ นอกจากนี้ ประสบการณ์ในการสร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปะจะต้องมีการทำงานอย่างต่อเนื่อง

ถ้าหยุดทำงานก็ต้องมีการคิดอยู่ตลอดเวลาหรือมีการทำภาพร่างออกมาอยู่เรื่อย ๆ เพื่อให้ได้คิดสร้างสรรค์ผลงานอยู่ตลอดเวลา เมื่อกลับมาทำงานศิลปะอีกครั้ง โอกาสที่จะพัฒนาผลงานศิลปะของตนเองต่อไปก็จะเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสพการณ์ในการสร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปะจึงเป็นสิ่งที่สำคัญ เพราะจะส่งผลให้ศิลปินสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วและมีคุณภาพ ซึ่งการแก้ปัญหาทางศิลปะนี้ ในการสร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปะทุกครั้งของศิลปินจะมีลักษณะเป็นการแก้ไขปัญหาตลอดเวลาเพื่อให้เกิดความเหมาะสม ความลงตัว และความงามภายในผลงานของตนเอง Micheal (1983) กล่าวว่า ปัญหาของศิลปิน คือความเข้าใจในด้านประสพการณ์ทางด้านศิลปะปฏิบัติ ซึ่งเป็นสิ่งที่ค่อนข้างที่จะไม่มีการเปลี่ยนแปลง ในการทำงานศิลปะแต่ละครั้งปัญหาพื้นฐานของศิลปินจะยังคงอยู่ ในการเริ่มทำงานทุกครั้งก็จะเป็นการเริ่มต้นของปัญหาอีก ซึ่งลักษณะของการแก้ปัญหาในทางศิลปะนี้จะมีลักษณะสอดคล้องกับความคิดสร้างสรรค์ (กรมวิชาการ, 2532) ที่หมายถึง วิธีการหรือกระบวนการทำงานของสมองอย่างมีขั้นตอนตลอดจนการคิดแก้ปัญหาได้สำเร็จ ซึ่งเป็นกระบวนการการแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ หรือกระบวนการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ประสพการณ์การสร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปะอย่างต่อเนื่องจึงเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่จะสามารถทำให้ศิลปินสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ฉ. ผลงานศิลปะ ในการศึกษาผลงานศิลปะของศิลปินซึ่งเป็นผลผลิตแห่งความคิดสร้างสรรค์ของศิลปิน ซึ่งในทางวิทยาศาสตร์ วินัย โสมมติ (2526) ได้ให้ความหมายของคำ ๆ นี้ ในแง่ของผลผลิต (Product) คือการประดิษฐ์คิดค้นสิ่งหนึ่งสิ่งใดขึ้นมา ซึ่งถือว่าเป็นความคิดสร้างสรรค์ แต่ในความคิดของศิลปินหรือนักจิตวิทยาจะให้ความสำคัญกับความคิดว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นการกระทำที่เกิดขึ้นในจิตใจของบุคคล เป็นกระบวนการของการคิดที่มีผลสรุปออกมาคือผลงานศิลปะ จากการศึกษาผลงานศิลปะของศิลปินที่ได้ทำอย่างต่อเนื่องมากกว่า 10 ปี ทำให้เห็นว่าการสร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปะมีการคลี่คลายและมีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลา

จากการศึกษาประวัติชีวิตของ สรพงษ์ สีมงกุ ในด้านต่าง ๆ ที่ได้กล่าวไปแล้วนั้น จะทำให้สามารถเข้าใจถึงแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปะของสรพงษ์ สีมงกุ ได้ ซึ่งในการศึกษาประวัติชีวิตของศิลปินนี้ จะสอดคล้องกับการศึกษาประวัติชีวิตที่มีจุดประสงค์หลัก (อรทัย อัจฉา, 2533) คือ เพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจต่อสถานการณ์และเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เป็นประสพการณ์ของบุคคลแต่ละคน ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ได้ทำการศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์งานศิลปะของสรพงษ์ สีมงกุ เพื่อให้เข้าใจการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะได้อย่างชัดเจนมากขึ้นว่ามีที่มา หรือมีพัฒนาการเป็นอย่างไร มีปัจจัยอะไรในชีวิตที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของ สรพงษ์ สีมงกุ

การสร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปะของสรพงษ์ สีชมภู

แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน

จากการศึกษาพบว่าสรพงษ์ สีชมภู มีปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานศิลปะหลายด้านด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยด้านส่วนตัวของสรพงษ์ ปัจจัยของสิ่งแวดล้อม และปัจจัยทางด้านศิลปะ Micheal (1983) ได้กล่าวว่า การสร้างสรรค์งานศิลปะเป็นเรื่องที่บุคคลที่ต้องการนำเสนอมุมมองหรือแง่คิดของศิลปิน ที่ต้องการจะสื่อความหมาย บุคลิกภาพ ความรู้สึกส่วนตัว ความคิดและการรับรู้ที่เกี่ยวข้องกับบางสิ่งบางอย่างภายใต้ประสบการณ์ และสิ่งแวดล้อมของแต่ละบุคคล ความต้องการสร้างสรรค์งานศิลปะของศิลปินส่วนใหญ่จะมีที่มาจากความเชื่อของตนเอง โดยมีความเชื่อที่ว่า การสร้างสรรค์ศิลปะจะสามารถตอบสนองความต้องการต่าง ๆ ของตนเองได้ และจะทำให้ตนเองมีความสุข เกิดความพึงพอใจ สำหรับ สรพงษ์ สีชมภู มีแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานศิลปะจากตัวเองเป็นสำคัญ โดยจะมีทัศนคติที่ดีต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ซึ่งทำให้สรพงษ์มีความต้องการในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะมาโดยตลอด และมีการแสดงความรู้สึกผ่านสื่อเพื่อเป็นตัวแทนความรู้สึกนึกคิดของตนเองออกมา โดยถ่ายทอดเป็นผลงานศิลปะ แรงบันดาลใจที่มีมาจากตัวเองนี้ ประเสริฐ ศิธรัดนา (2525) ได้กล่าวว่า สาเหตุในการสร้างสรรค์งานศิลปะของมนุษย์นั้น มีจุดเริ่มมาจากตัวมนุษย์เอง เกิดจากความต้องการแสดงอะไรบางอย่างออกมา ซึ่งเป็นผลมาจากการได้รับแรงกระตุ้นจากสิ่งเร้าจนเกิดเป็นแรงจูงใจในการสร้างสรรค์งานศิลปะขึ้น

นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลให้เกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ เช่น ปัจจัยของสิ่งแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็นสิ่งแวดล้อมทางการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ซึ่งมีการเรียนการสอนเน้นไปในเรื่องของการปฏิบัติงานศิลปะ ที่ส่งผลให้สรพงษ์เกิดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ และการพัฒนาทักษะฝีมือเพื่อให้สามารถสร้างสรรค์งานศิลปะที่ดีออกมาได้ ซึ่งสิ่งแวดล้อมนี้เปรียบเสมือนเป็นแรงกระตุ้น (สุภัททา ปิณฑะแพทย์, 2532) ซึ่งเป็นแรงผลักดันที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากความต้องการจนกลายเป็นแรงขับทำให้เกิดการกระทำไปสู่เป้าหมาย ส่วนของปัจจัยทางด้านศิลปะ เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานศิลปะของสรพงษ์ เนื่องจากเขามีความสนใจในสีสันทันทีนุ่มนวล และรายละเอียดซับซ้อนผ่านปลายพู่กัน การค้นหาเทคนิคใหม่ ๆ ในการผสมสีให้ได้ตรงตามความต้องการ รวมถึงการแฝงแนวคิดในสัญลักษณ์ต่างๆ ในชิ้นงานที่ถ่ายทอดออกมา สามารถทำให้สรพงษ์เกิดความต้องการในการสร้างสรรค์งานศิลปะอย่างต่อเนื่อง

เมื่อศิลปินเกิดความต้องการในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะแล้ว ก็จะเริ่มมีการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะขึ้นมาตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่มีจุดเริ่มต้นมาจากการที่ได้รับแรงบันดาลใจ ซึ่งเกิดขึ้นมา

จากการรับรู้ในสิ่งต่าง ๆ ที่ศิลปินมีความสนใจ การได้รับแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของ สรพงษ์ สีชมภู นั้น จะมีที่มาจากสิ่งเร้าภายในเป็นตัวกระตุ้นทำให้เกิดแรงบันดาลใจที่ต้องการจะนำเสนอหรือถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดต่าง ๆ ที่ศิลปินมีอยู่ออกมาเป็นผลงานศิลปะ ซึ่งสิ่งเร้าภายในนี้ ประเสริฐ ศิลรัตน์ (2525) ได้กล่าวว่า คือสิ่งที่เกิดขึ้นจากการทำงานของระบบภายในร่างกายของมนุษย์ที่เป็นตัวกระตุ้นให้แสดงพฤติกรรมออกมา มักจะเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับความคิด จินตนาการและอารมณ์ ส่วนสิ่งเร้าภายนอกจะได้แก่ สิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ตัว เราทั้งที่เป็นวัตถุสิ่งของ เช่น คน สัตว์ สิ่งของ ทะเล ดิน ไม้ และอื่น ๆ หรือสิ่งที่ไม่มีตัวตน เช่น ขนบธรรมเนียม ประเพณี และศีลธรรม เป็นต้น

การประเมินผลการสร้างสรรค์งานศิลปะของสรพงษ์ เป็นการทำให้สรุปหาข้อดี ข้อเสียในการสร้างสรรค์งานศิลปะในแต่ละครั้ง เพื่อสามารถหาแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงผลงานศิลปะของตนเองให้ดีขึ้นในการสร้างสรรค์งานศิลปะครั้งต่อไป ในการประเมินผลการทำงานศิลปะจะมีลักษณะสอดคล้องกับการปฏิบัติที่เป็นการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของตนเอง สน สีมাত্রัง (2527) ได้กล่าวว่า ศิลปินจะใช้การวิเคราะห์พิจารณาศิลปะเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ เพื่อตรวจสอบแนวความคิด และวิธีการแสดงออกในผลงานศิลปะของตนเอง

การสร้างสรรค์งานศิลปะจะมีขั้นตอนการทำงานที่ต่อเนื่อง เริ่มจากการที่ศิลปินได้รับแรงกระตุ้นจากสิ่งหนึ่งสิ่งใดขึ้นมาจนเกิดเป็นความรู้สึก ความสนใจที่ต้องการจะถ่ายทอดให้ออกมาเป็นผลงานศิลปะ ซึ่งแรงบันดาลใจของศิลปินนี้คือ ความประทับใจ เทคนิคการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ และการจัดวางองค์ประกอบที่แฝงแนวความคิดโดยผ่านตัวสัญลักษณ์ ซึ่งการสร้างสรรค์ผลงานลักษณะนี้ทำให้แนวความคิดในการสร้างสรรค์งานศิลปะของสรพงษ์มีลักษณะที่เป็นเนื้อหาเพื่อให้เกิดความเหมาะสมและลงตัวจนเกิดเป็นความงามทางด้านศิลปะ ซึ่งมีลักษณะเป็นการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเพื่อศิลปะ.

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ในการศึกษาแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปะของ สรพงษ์ สีชมภู ซึ่งเป็นศิลปินที่มีความมุ่งมั่นและวิริยะอุตสาหะในการสร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปะอย่างต่อเนื่องจนเป็นที่ยอมรับในวงการศิลปะ ย่อมเป็นแบบอย่างที่ดีในการเป็นตัวอย่างของบุคคลผู้ที่มีความตั้งใจจริงในการสร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปะ และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้และพัฒนาผลงานด้านศิลปะของผู้ที่สนใจศึกษาหรือผู้ที่ทำงานศิลปะได้

2. สำหรับผู้ที่สอนทางด้านศิลปะ จะสามารถนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าไปประกอบในการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี และสามารถชี้แนะแนวทางของการสร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปะของ สรพงษ์ สีชมภู ที่นับได้ว่าประสบความสำเร็จมาแล้วขั้นหนึ่งและยังคงดำเนินวิถีของความเป็นศิลปินผู้หลงใหลและทุ่มเทในการทำงานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้ที่ศึกษาทางด้านศิลปะเกิดความกระตือรือร้นในการสร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปะของตนเอง

3. สำหรับผู้ที่ศึกษาทางด้านศิลปะ จะสามารถนำแบบอย่างในการสร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปะของ สรพงษ์ สีชมภู ไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับการสร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปะของตนเอง ตลอดจนสามารถนำแนวทางในการพัฒนาผลงานศิลปะที่แสดงให้เห็นถึงการพัฒนาผลงานที่มีความต่อเนื่องและชัดเจน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะสามารถทำให้ประสบความสำเร็จในการสร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปะได้

4. จากการศึกษาทำให้ทราบว่าปัจจัยที่สำคัญ ที่จะส่งผลให้เกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปะได้ดีมีปัจจัยมาจากการสร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปะที่มีความต่อเนื่อง มีความขยันในการสร้างสรรค์ผลงาน รู้จักค้นคว้าหาสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ และการมีสถานที่ที่สามารถสร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปะที่เป็นส่วนตัว รวมถึงมีการสรรหาข้อมูลเพื่อนำมาเป็นเรื่องราวในการนำเสนอออกมาเป็นผลงาน

ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

1. ควรจะมีการศึกษาเปรียบเทียบกับการสร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปะของศิลปินท่านอื่น ๆ ที่มีความสามารถเป็นที่ยอมรับของวงการศิลปะ ซึ่งจะช่วยให้เห็นถึงการสร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปะในหลาย ๆ แนวทางของศิลปิน อันจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาและการสร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปะ

2. ควรจะมีการศึกษาแนวความคิดของผู้ที่ชมผลงานศิลปะของศิลปิน ว่ามีความคิดเห็นเป็นอย่างไรต่อผลงานที่เห็น

3. อาจจะมีการศึกษาถึงสภาพและปัญหาในการสร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปะของผู้ที่ศึกษา
ทางด้านศิลปะ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved